PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

11.10.2006

DOKUMENT ROBOCZY

Wniosek w sprawie decyzji Rady dotyczącej podpisania umowy o readmisji między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską (COM(2006)0191) (2006/0064(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Maria da Assunção Esteves

Pytania do Komisji i Rady
(przewidziane na dzień 7 listopada 2006)

1. Komisja zainicjowała debatę dotyczącą umów między Wspólnotą Europejską a Federacją Rosyjską o readmisji i ułatwieniach w wydawaniu wiz.

Na podstawie dwóch sprawozdań sporządzonych w następstwie debaty Parlament wyda opinię zgodnie z postanowieniem art. 300 ust. 3 Traktatu WE w celu nadania umowom mocy prawnej.

Debata parlamentarna spowodowała jednakże pojawienie się poważnych wątpliwości, których wyjaśnienie Parlament powierza Komisji i Radzie.

2. Sporządzone zostały dwie ściśle ze sobą związane umowy w kontekście współpracy opartej na wzajemnej równowadze politycznej. Tym samym Parlament bierze je pod uwagę łącznie.

3. W związku z powyższym Parlament stwierdza, iż nie podejmie żadnych działań w tej kwestii do czasu otrzymania odpowiedzi na pytania zamieszczone poniżej.

A. Umowa o readmisję:

1. Proces readmisji musi opierać się na podejściu humanitarnym - na ludziach, nie liczbach.

Należy zapytać, czy umowa zapewnia jej realizacje w praktyce politycznej, opartej na jednoznacznym poszanowaniu praw człowieka w Federacji Rosyjskiej. Szczegółowo rzecz ujmując:

1.1. Czy Komisja i Rada są świadome, że Rosja nie ratyfikowała protokołu nr 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (znoszącej karę śmierci w czasie pokoju), nie dokonała ratyfikacji Europejskiej Karty Socjalnej, nie ratyfikowała Konwencji Haskiej dotyczącej uprowadzania dzieci oraz że nie współpracuje ona z Europejskim Komitetem Zapobiegania Torturom?

1.2. Dlaczego zakres umowy nie wyklucza jednoznacznie osób wnioskujących o azyl? Jaki jest status tej grupy w odniesieniu do procesu readmisji? Czy posiada ona zapewnione prawo ostatecznej decyzji oraz ochronę zgodnie z zasadą wydalania osób („non-refoulement")? Czy umowa o readmisji jest zgodna ze sprawiedliwą procedurą azylową?

1.3. Jeżeli chodzi o tzw. „procedurę szybkiej ścieżki", o której mowa w art. 6 ust. 3, czy zakłada ona niepodważalne domniemanie nieprawidłowości? Jakie minimalne gwarancje mają zastosowanie w tym przypadku?

1.4. Czy istotnie możemy być pewni gwarancji zawartej w art. 14 dotyczącej osób bez przynależności państwowej oraz obywateli państw trzecich bez uprzedniego sprawdzenia wszystkich przypadków kraju docelowego?

1.5. Czy Komisja i Rada zgadzają się, że uprawnienia Wspólnego Komitetu Readmisyjnego powinny obejmować monitorowanie praw człowieka?

1.6. Czy Komisja i Rada uwzględniły wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych standardów i procedur obowiązujących w państwach członkowskich w kwestii powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (COM(2005)391)? Czy zbadano jego główne założenia, tj.:

- gwarancje proceduralne;
- warunki pozbawienia wolności oraz terminy zatrzymania prewencyjnego;
- zachowanie jednolitości rodziny;
- zasadę dobrowolnego powrotu?

1.7. Czy art. 18 umowy nie powinien kłaść wystarczającego nacisku na konwencje międzynarodowe dotyczące osób bez przynależności państwowej, zwłaszcza Konwencję Narodów Zjednoczonych z 1954 r. odnoszącą się do statusu bezpaństwowców? Umowa nie mówi nic na temat tej grupy.

1.8. Czy umowa uwzględnia założenia dyrektywy 2004/81/WE dotyczącej zezwolenia na pobyt przez osoby bez przynależności państwowej, które są ofiarami handlu ludźmi lub które były przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację i które współpracują z właściwymi władzami (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, str.19) oraz dyrektywy Rady 2004/83/WE w sprawie minimalnych norm uznawania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców za uchodźców lub osoby, które z innych względów wymagają ochrony międzynarodowej, statusu tych osób oraz zakresu przyznawanej pomocy (Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str.12).

1.9. Czy w świetle Konwencjj Narodów Zjednoczonych o Prawach Dziecka i Europejskiej Konwencji Praw Człowieka umowa nie powinna stworzyć szczególnych gwarancji w przypadku choroby, osoby nieletnich pozbawionych opieki oraz kontaktu z rodziną?

Parlament zaznacza, że zadanie powyższych pytań nie ma służyć wstrzymywaniu prac nad umowami, lecz jest wyrazem refleksji Parlamentu i innych politycznych instytucji wspólnotowych nad tym, co winno być nadrzędnym celem Unii, mianowicie nad stworzeniem spójnej polityki wewnętrznej i zewnętrznej opartej na poszanowaniu praw człowieka.